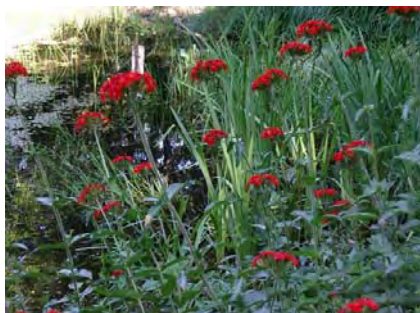

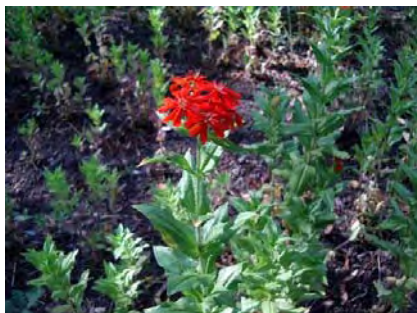

Lychnis L. (Firletka)

rodzina Caryophyllaceae (Goździkowate)

Lychnis chalcedonica

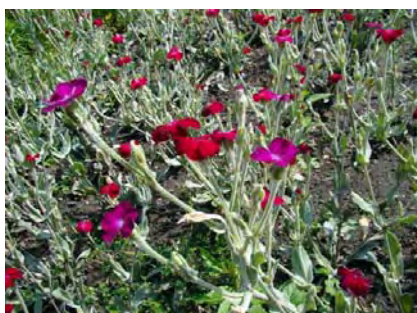
Lychnis chalcedonica

Lychnis chalcedonica

Lychnis coronaria

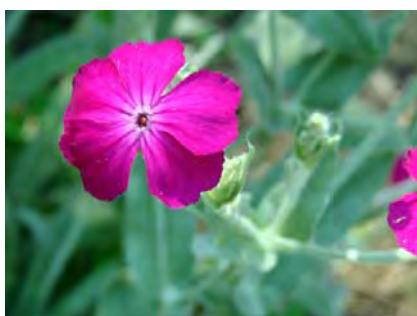
Lychnis coronaria

Lychnis coronaria

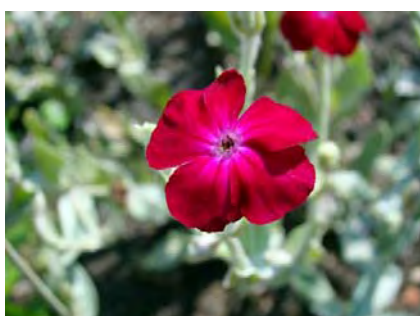
Lychnis coronaria

Lychnis coronaria

Lychnis coronaria

Lychnis coronaria

Przedstawiciele tego rodzaju występują w strefach umiarkowanych i zimnych półkuli północnej. Przeważnie to rośliny zielne trwałe. Niektóre gatunki uprawiane są jako rośliny ozdobne ze względu na piękne kwiaty. Łodyga wzniesiona, liście wyrastają naprzeciwlegle i są zrosnięte nasadami. Kwiaty pięciopłatkowe o płatkach powcinanych lub głęboko podzielonych. Owoc to wielonasienna torebka. Według nowszej systematyki gatunki należące do tego rodzaju zostały włączone do rodzaju *Silene*. Gatunkiem typowym jest *Lychnis chalcedonica* L.

Lychnis L. (Firletka)

rodzina Caryophyllaceae (Goździkowate)

Gatunki flory Polski:

- *Lychnis chalcedonica* L. (Firletka chalcedońska, syn. *Silene chalcedonica* – gatunek uprawiany,
- *Lychnis flos-jovis* Desr. in Lam. (Firletka Jowisza), syn. *Silene flos-jovis* – gatunek uprawiany,
- *Lychnis coronaria* Desr. in Lam. (Firletka kwiecista), syn. *Silene* – gatunek uprawiany,
- *Lychnis flos-cuculi* L. (Firletka poszarpana), syn. *Silene flos-cuculi*.

Lychnis chalcedonica (Firletka chalcedońska) - nazywana jest krzyżem maltańskim, lub krzyżem Jerozolimy. Występuje dziko w Azji. Od średniowiecza jest nieoficjalnie uznawana za symbol angielskiego miasta Bristol. Od XVIII w Europie uprawiana jako roślina ozdobna, która czasem dziczeje. Jest to bylina o wysokości 50 do 100 cm. Łodyga dość gruba, wzniesiona, nierozgałęziająca się. Tworzy przyziemną rozetę liści ze wzniesioną, sztywną kępą pędów kwiatostanowych. Liście ma ciemnozielone i lekko błyszczące. Są szorstko owłosione, jajowate, zastrzone. Liście łodygowe są siedzące. Kwitnie w czerwcu, lipcu. Kwiaty o bardzo intensywnej barwie czerwonej, zebrane są w główkowate nibybaldachy (po 10–50 szt.). Istnieją odmiany o kwiatach białych i różowych, a także o kwiatach pełnych. Owocem jest wielonasienna torebka.

Jest rośliną krótkowieczną, choć rośnie dość wolno. Wymaga stanowiska słonecznego (pełne słońce), ale chłodnego, może być półcieniste. W półcieniu rośnie wyższa, ale jest rzadsza. Gleba powinna być średnio wilgotna, próchniczna i żyzna, o kwaśnym odczynie. Nie lubi dużej wilgoci w glebie, ale także długich okresów suszy, dlatego należy je podlewać oraz zasilać w czasie wegetacji. Po kwitnieniu zalecanym zabiegiem jest ścięcie roślin tuż przy ziemi, aby sprowokować ponowne, (choć uboższe) kwitnienie. Jest to typowa bylina rabatowa, najlepiej wygląda w większych grupach - tworzy wtedy bardzo intensywne, czerwone plamy. Doskonale nadaje się na kwiat cięty. Rozmnażamy je przez wysiew nasion oraz przez podział roślin.

Lychnis coronaria (Firletka kwiecista) - występuje w stanie dzikim od południowej Europy przez Azję Mniejszą po Himalaje - w wielu krajach, również w Polsce jest uprawiana, jako roślina ozdobna, czasem dziczeje. Jest to roślina dwuletnia, zachowująca się jak krótkowieczna bylina. W pierwszym roku tworzy rozetę srebrzystych liści, w drugim roku z rozety wyrastają rozgałęzione srebrzyste pędy na szczytach, których znajdują się pojedyncze kwiaty. Jest to silnie rozgałęziona bylina (wysokości do 75 cm i szerokości do 45 cm), o szarych pędach. Liście ma jajowate, do jajowato-lancetowatych, srebrzyście omszone (cała powierzchnia pokryta warstwą gęstych włosków). Rośliny kwitną od czerwca do połowy sierpnia, tworząc purpurowe kwiaty o średnicy do 3 cm. Kwiaty u odmian mogą być w różnych kolorach od ciemnoróżowego do szkarłatnego. Kwiaty zebrane są w luźny kwiatostan, umieszczone na długich szypułkach.

Wymaga stanowiska słonecznego, o suchej lub średnio wilgotnej glebie. Najlepsze są gleby lekkie (piaszczyste, piaszczysto-gliniaste), przesycające i ciepłe. Stanowisko może być ubogie, lecz nie może być zalewane zimą. Firletka ta jest w pełni mrozoodporna. Wykorzystuje się ją ze względu na jej walory dekoracyjne na rabaty, do ogrodów skalnych, oraz na kwiat cięty i do suchych bukietów. Rozmnażamy je przez siew nasion (często rozsiewa się sama). Wskazany zabiegiem pielęgnacyjnym jest usuwanie przekwitłych kwiatów.